

عنوان مقاله:

فلسفه عمل در حکمت متعالیه

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 9، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سید مهدی میرهادی - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه فرهنگیان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

از نظر ملاصدرا، همان گونه که اشیای خارجی امکان حضور در نفس را ندارند و لازم است صورتی از آن ها، در ساحت نفس به وجودی ذهنی حاضر گردد، اعمال خوب و بد نیز از طریق صورت باطنی آن اعمال در ساحت نفس وجود پیدا می کنند، با نفس یکی می شوند، در نفس باقی می مانند و بر آن تاثیر می گذارند. هدف مقاله حاضر، که با استفاده از روش تحلیل و استنتاج به سرانجام رسیده، ارائه طرحی از فلسفه عمل در حکمت متعالیه، و بیان چیستی، چرایی و چگونگی عمل در اندیشه ملاصدرا است. در دیدگاه ملاصدرا، جهان مادی فرصتی برای انجام عمل، و بدن، ابزار و امکانی برای خلق عمل است. ملاصدرا ظاهر عمل یا همان حرکات اعضا را حقیقت عمل نمی داند. حقیقت عمل از نظر او صورت باطنی عمل است که امکان اتحاد با نفس و فعلیت بخشیدن به ملکات نفسانی را فراهم می آورد. شکل گیری ملکات، شهود قلبی حق، ساخته شدن ذات و سعادت‌مندی یا شقاوت‌مندی دلایلی است که از نظر ملاصدرا به خاطر آنها باید به انجام عمل اقدام نمود.

کلمات کلیدی:

فلسفه عمل، چیستی عمل، چرایی عمل، چگونگی عمل، حکمت متعالیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871406>

